

Kazatel: Josef Hurta

Písňe: 244, 300, 570, 358, 569, 383, 589

Čtení: Sk 2, 1 – 13

Text: 1K 9, 24 – 27 *Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný. Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do prázdna. Ranami nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal.*

Milí konfirmandi, to jsme si ale pěkně zazávodili! Pro ostatní na vysvětlenou: Dostal jsme od konfirmandů úžasný dárek: Výlet do E-motion parku v Ostravě, kde jsme spolu závodili na motokárách. A když já sednu do motokáry, tak se proměním v dravce, kterému jde jen o jedno – být v cíli první. Ale stejně tak to mají třeba fotbalisti, kteří chtějí vyhrát zápas. Nebo hokejisti na mistrovství světa.

Apoštol Pavel ovšem říká: Tak jak to prožívají sportovci, tak stejným způsobem přistupujte ke zvěstování evangelia. Předhánějte se ve sdílení evangelia. Dejte do toho všechnu svou moudrost, nadání a úsilí. Sám pak popisuje, jak to dělal on: „Židům jsem byl židem, abych získal židy. Těm, kteří jsou pod zákonem, byl jsem pod zákonem, abych získal ty, kteří jsou pod zákonem – i když sám pod zákonem nejsem. Těm, kteří jsou bez zákona, byl jsem bez zákona, abych získal ty, kteří jsou bez zákona – i když před Bohem nejsem bez zákona, neboť mým zákonem je Kristus. Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé.

Všimněte si, že apoštol se ve své službě přizpůsobuje těm, kterým chce předat evangelium. K židům mluví jako žid, k pohanům jako pohan. Přesně tak, jak to prožili lidé v Jeruzalémě, když byl seslán Duch svatý. Každý slyšel apoštoly mluvit svou vlastní řečí. Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje, Kappadokie, Pontu, Asie, Frygie, Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény, přistěhovalí Římané, Kréťané i Arabové. Kolik různých národů! A ke každému z nich promlouvali apoštolové odpovídajícím jazykem. Zkusme si představit, jak různí lidé žijí kolem nás. Jakou řečí mluví, jakým životním stylem žijí, jakou hudbu poslouchají, v jakém prostředí se pohybují. Nejsou to lidé, zvyklí nedělit se na křesťany a nevěřící, sedět tiše v kostele a zbožně naslouchat farářovu kázání nebo zpívat gregoriánský chorál. Jsou to lidé, kteří chodí na fotbal, na zábavy, do kaváren, do posilovny... Tak mě napadá, že bych tam měl chodit taky... abych byl jako apoštol Pavel, který nutí své tělo ke kázni, aby snad, když káže jiným, sám neselhal. Pavel to ale nedělá pouze pro lepší fyzickou. On říká: Všecko to dělám pro evangelium, abych se na té dobré zprávě také nějak podílel. Abych byl poslem dobrých zpráv. Mimo chodem, na jakých zprávách se podílíme my? Sdílíme lidem tu dobrou zprávu nebo sdílíme, třeba na internetu, všelijaké zlé, poplašné nebo rovnou falešné zprávy?

Apoštol Pavel dělá všechno pro to, aby s druhými sdílel to dobré, co přijal. Tedy evangelium. Není to jednoduché, zvláště uprostřed lidí, kteří jsou mrzutí, naštvaní nebo mají úplně jiné starosti. Ale strhnout k radosti, na to je potřeba, aby člověk tu radost sdílel způsobem, který je pro druhé autentický, přirozený, a prostě strhující.

Když jsme v pondělí měli setkání konfirmandů se staršovstvem, tak mě upřímně potěšilo, jak byli konfirmandi přirození a spontánní. Rozhodně se presbyterů nezalekli a neseděli jako zařezaní. A to se mi líbí, když sdílení víry není křeč, ale přirozená součást mezilidských vztahů.

Konfirmandi se podobně jako apoštol Pavel pohybují mezi různými spolužáky a kamarády. Pro mě v jejich věku bylo vždycky hrozně těžké mluvit o víře přirozeně. A dodnes se to postupně učím, abych mluvil s lidmi jejich přirozeným jazykem, a ne jazykem katechismu, dogmatických pouček nebo náboženským žargonem. Často i jen podle řeči poznáte, z které církve ten který člověk je. A tak se všichni stále učíme, jak o své víře mluvit, jak ji sdílet a především, jak lidi nadchnout a získat je pro víru v Ježíše Krista.

A tady nám pomáhá si uvědomit, co je dnes za den. Že právě dnes slavíme svatodušní svátky. Lidské nadšení mívá často krátký dech. Pro něco se nadchneme a po čase už ztratíme zájem. Aby nám nedošel dech, od toho nám Bůh dává Ducha svatého. Hebrejské slovo „ruach“, tedy duch znamená i dech nebo vítr. Netrénovaný závodník, který nestačí s dechem, kolikrát ani nedoběhne do cíle. Křesťan bez pomoci Ducha svatého, tedy bez Boží pomoci také časem ztrácí sílu. Konfirmace je jako taková startovní čára. Otázkou je, kolik konfirmandů stále běží k cíli a kdo to už vzdal, protože mu došel dech. Proto potřebujeme být naplněni Duchem svatým, proto potřebujeme stále tankovat benzín nebo dobíjet baterky, abychom nezůstali někde na trati stát. Samozřejmě, že někdy taky narazíme, otočíme se do protisměru nebo se s někým srazíme. Ale vždy je třeba se z toho nějak dostat, poučit se a pokračovat dál.

A tak přeji vám konfirmandům, ale i nám všem, abychom byli stále znovu naplněni Duchem svatým, abychom dovedli sdílet víru s různými lidmi v různém prostředí, a především, abychom vytrvali až do cíle. Vždyť nám nejde o nějaký pomíjitelný věnec, pohár, či medaili, nýbrž o plnohodnotný a věčný život s Bohem a se všemi, s nimiž sdílíme svou víru v našeho spasitele a Pána Ježíše Krista.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, posíláš nás do světa, abychom vydávali svědectví o tobě a o tom, co jsme od tebe přijali. Prosíme tě o Ducha svatého, který by nás vždy znovu povzbuzoval, potěšoval a zmocňoval ke službě Bohu i lidem. Věříme ti tak, jako ti věřili naši předkové a svou víru takto všichni společně vyznáváme. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, obracíme se k tobě s prosbou za naše konfirmandy, abys je provázel na každém kroku jejich života. Mají před sebou ještě mnohá náročná životní rozhodnutí. Prosíme, abys jim dával moudrost ve všech jejich rozhodování. Dopřej jim úspěch i ve škole, aby obstáli ve všech zkouškách, které je ještě čekají. Prosíme, abys je vedl i v jejich dalším vzdělávání, aby byli připraveni pro své povolání a práci, kterou budou v životě konat. Prosíme, abys je vedl jejich kroky při hledání jejich místa ve světě, aby našli v životě dobré uplatnění, našli ty pravé partnery, a aby měli dobré zázemí doma i v církvi. Modlíme se za jejich rodiče i prarodiče, prosíme za jejich spolužáky, přátele, kamarády. Pane, kéž je nikdo z nás neodradí od nastoupené cesty za tebou, ale ať pro ně máme vždy slova povzbuzení, pochopení a respektu. Modlíme za všechny děti, dospívající a mladé lidi. Mají to ve světě náročné, tak tě prosíme, ochraňuj je ode všeho zlého, ode všeho násilí, ochraňuj jejich tělo, duši i ducha až na věky. Amen.*